

РЕШЕНИЕ

№ 23718

гр. София, 15.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **6982** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник на 01 РУ-СДВР, срещу Решение № 1841/17.04.2024 г. по НАХД № 16445/2023 г. по описа на СРС, НО, 94 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № VI-24/17.11.2023 г., издадено от началник на 01 РУ-СДВР, с което на Н. К. Д. е наложен глоба в размер на 1 000 лв. на основание чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ, за нарушение на чл. 21, т. 6 от ЗООРПСМ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Излагат се подробни съображения в подкрепа на това твърдение. Моли се то да бъде отменено. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Ответникът по касация - Н. К. Д. в съдебно заседание не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител е постъпил писмен отговор, в който се моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендират се разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 16.11.2023 г. на Националния стадион "В. Л.", в [населено място], [улица], се провела футболна среща между националните отбори на Република България и Република У.. Срещата била с начален час 19:00 часа, като същата се провеждала при закрити врати без присъствие на публика.

По същото време в района около националния стадион "В. Л." се провеждал протест на множество български граждани против политиката и управлението на тогавашното ръководство на Българския футболен съюз (БФС).

Н. Д. и свидетелите Д. Д. и Н. Ч. също били сред протестиращите, като се намирали в района на [улица]. Д. носел в ръцете си транспарант, на който била изписана позицията на протестиращите.

По повод на протеста и оглед охрана на обществения ред и превенция на безредици в района на [улица] имало и засилено полицейско присъствие, като на мястото бил и свидетелят А. Т. - служител при ОСПС - СДВР, 01 сектор, 01 група.

Наред с мирно протестиращите, сред дошлите да изразят недоволството си от провежданата от БФС политика, имало и лица, които започнали да хвърлят камъни, павеа и други обемисти предмети срещу полицейските служители. Това довело до ескалация на напрежението между полиция и протестиращи и полицейските служители предприели действия, за да разпръснат протестиращите, като използвали водно оръдие и приложили физическа сила по отношение на част от тях. Жалбоподателят Д. и свидетелите Д. и Ч. побягнали в посока [улица], където се разделили. Жалбоподателят Д. продължил сам и бил задържан в района на [улица] и [улица] в 19.50 часа на 16.11.2023 г. със Заповед за задържане на лице рег. № 225зз-1377/17.11.2023 г., издадена от свидетеля А. Т., на основание чл. 72 ал. 1 т. 7 ЗМВР вр. чл. 21 т. 6 ЗООРПСМ като част от протестиращите, след което бил откаран в сградата на 01 РУ - СДВР. След като Н. Д. бил транспортиран в сградата на 01 РУ - СДВР, бил съставен АУАН № VI - 24/17.11.2023 г., като било прието, че на 16.11.2023 г. в [населено място] по време на провеждането на футболна среща между отборите на България и У. на Национален стадион "В. Л.", с адрес [населено място], [улица], с начален час 19:00 часа, жалбоподателят хвърля камъни по полицейски служители в района на [улица]- административно нарушение по чл. 21 т. 6 ЗООРПСМ.

След запознаване с преписката от началник на 01 РУ-СДВР било издадено процесното НП № VI-24/17.11.2023 г. за нарушение на чл. 21, т. 6 от ЗООРПСМ.

За да отмени процесното НП, Районният съд е приел, че разпоредбите на ЗООРПСМ не са приложими към извършеното от санкционираното лице деяние, както и че не е безспорно установено извършването на посоченото в АУАН и НП деяние.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно

изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 6 от ЗООРПСМ, противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в хвърляне на предмети.

Както правилно е приел СРС в решението си, от събраните в административнонаказателното производство доказателства не се установява, че лицето е извършило посоченото деяния –хвърляне на предмети по полицейски служители, както и че това се е случило по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие.

Общозвестен е фактът, че на 16.11.2023 г. е била проведена футболна среща между националните отбори на България и У. при закрити врати, както и че по същото време е бил проведен протест срещу тогавашното ръководство на БФС. След като срещата се е провела без публика, то не може да се приеме, че санкционираното лице е извършило действие, представляващо спортно хулиганство по смисъла на цитираната по-горе разпоредба на ч. 21, ал. 1, ат. 6 от ЗООРПСМ.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски.Видно от представения списък на разноските такива са претендирани в размер на 1000.00 лв.Настоящият касационен състав намира за основателно направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.С оглед на това, че по делото е представен единствено писмен отговор по касационната жалба, като в съдебно заседание ответника не е бил представляван, настоящият касационен състав намира, че на същия следва да се присъдят разноски в размер на 100.00 лв., на основание чл.18, ал.2, вр. с ал.1 от , вр. с чл.7, ал.2 от Наредба № 1 /2004 г., вр. с чл.78, ал.5 от ГПК, вр. чл.144 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1841/17.04.2024 г., постановено по НАХД № 16445/2023 г. по описа на СРС, НО, 94 състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. К. Д. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0-3, сумата от 100.00 лв. /сто/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

